

MEMORIE VAN TOELICHTING

***Ontwerp van decreet houdende wijziging
van het Onroerendergoeddecreet van 12 juli 2013
naar aanleiding van de ex-post evaluatie***

– november 2017 –

INLEIDING

1. De evaluatie van het Onroerendergoeddecreet

1.1. Algemeen

Het Onroerendergoeddecreet van 12 juli 2013 en het bijhorende Onroerendergoedbesluit van 16 mei 2014 traden grotendeels in werking op 1 januari 2015. Eind 2015 werd het Onroerendergoedbesluit gewijzigd om ook het archeologiehoofdstuk (hoofdstuk 5) vanaf 2016 gefaseerd in werking te laten treden. In 2016 werden zowel het Onroerendergoeddecreet als het Onroerendergoedbesluit aangepast aan het op 17 juli 2015 goedgekeurde kerntakenplan.

In het regeerakkoord van de Vlaamse Regering 2014-2019 is opgenomen: *“Halverwege 2017 evalueren we de eerste resultaten van dit decreet en de effecten ervan op het terrein, met het oog op eventuele bijsturingen. Ook voor het hoofdstuk “archeologie” van dit decreet vaardigen we zo snel mogelijk het uitvoeringsbesluit uit, zodat ook dit onderdeel in werking kan treden. (...) Zodra dit hoofdstuk in werking getreden is, evalueren we de uitvoering ervan voortdurend, onder meer wat betreft de werkbaarheid en de betaalbaarheid ervan, en sturen we bij indien nodig.”*

Begin 2017 is een evaluatie van de resultaten van het Onroerendergoeddecreet voor de periode 2015-2016 uitgevoerd. Het resultaat van deze evaluatie is weergegeven in het “Evaluatierapport Onroerendergoeddecreet (dd. 12 mei 2017)” en bijlagen (VR 2017 1407 DOC.0721/2-7).

1.2. Aanpassing van de (onroerendergoed)regelgeving n.a.v. de conceptnota “Aanpassing Onroerendergoeddecreet naar aanleiding van de ex-post evaluatie”

Op 14 juli 2017 verleende de Vlaamse Regering goedkeuring aan de conceptnota “Aanpassing Onroerendergoeddecreet naar aanleiding van de ex-post evaluatie” (VR 2017 1407 DOC.0721/1TER).

Deze conceptnota geeft in grote lijnen weer welke aanpassingen aan de onroerendergoedregelgeving worden voorgesteld als gevolg van de doorgevoerde evaluatie. Ook komen in deze conceptnota de initiatieven aan bod die het agentschap bijkomend onderneemt, voortbouwend op de evaluatie en tegemoet komend aan de begeleidende, sensibiliserende en kaderstellende rol van het agentschap.

Meer bepaald volgende bepalingen uit de conceptnota “Aanpassing Onroerendergoeddecreet naar aanleiding van de ex-post evaluatie” noodzaken een aanpassing van het Onroerendergoeddecreet en/of Onroerendergoedbesluit:

- het reduceren van de vormvereiste van de beveiligde zending (wijziging decreet en wijziging besluit);
- het afstemmen van de formulering (consequent kiezen voor kalenderdagen) en aanvang van termijnen (wijziging decreet en wijziging besluit);
- het invoeren van de definities “cultuurgoederen” en “ingreep in de bodem” (wijziging decreet en wijziging besluit);
- het fusievriendelijk en flexibeler maken van het erkenningsstelsel voor intergemeentelijke onroerendergoeddiensten (wijziging besluit);
- het voorzien in een gedifferentieerde erkenning voor archeologen (wijziging decreet en wijziging besluit);
- het vervangen van de van rechtswege erkenning als natuurlijk persoon voor (inter)gemeentelijke archeologen door een erkenning type 2 (wijziging decreet en wijziging besluit);
- het uitbreiden van de van rechtswege erkenning voor universiteiten die diploma’s in de archeologie uitreiken naar archeologisch onderzoek bij vergunningsplichtige ingrepen in de bodem aan of in beschermde archeologische sites (wijziging besluit);

- het schrappen van vastgestelde inventarisitems die volledig gesloopt of verdwenen zijn uit de inventaris zonder dat een openbaar onderzoek moet worden georganiseerd (wijziging decreet);
- het voorzien in een informatieplicht in geval van het vestigen van opstal- of erfpachtrecht van een geïnventariseerd of beschermd onroerend goed (wijziging decreet);
- het vervangen van de melding van archeologisch vooronderzoek met ingreep in de bodem door een toelating (wijziging decreet en wijziging besluit);
- het vervangen van de bekrachtiging van (archeologie)nota's door een meldingsplicht (wijziging decreet en wijziging besluit);
- het verhogen van de oppervlaktecriteria buiten archeologische zones van 3000 m² naar 5000 m² (wijziging decreet);
- het voorzien in een vrijstelling van de verplichting tot opmaak van een archeologienota indien het gemeentebestuur van een erkende onroerendergoedgemeente een gemotiveerde vrijstelling heeft verleend aan de initiatiefnemer (wijziging decreet);
- het inwinnen van het advies van de zakelijkrechthouder van een onroerend goed voorafgaand aan de voorlopige bescherming (wijziging decreet);
- het invoeren van een termijn van 30 dagen na kennisgeving van de voorlopige bescherming voor het richten van een verzoek gehoord te worden (wijziging decreet);
- het voorzien in een snelle procedure voor het verplaatsen van een beschermd goed (wijziging decreet);
- het delegeren van de goedkeuring van onroerenderfgoedrichtplannen naar de minister bevoegd voor onroerend erfgoed (wijziging besluit);
- het regelen van de aanvragen voor toelatingen aan beschermde goederen gelegen op het grondgebied van verschillende gemeenten (wijziging besluit);
- het beperken van de beroepsmogelijkheid bij toelatingsplichtige handelingen en het verlengen van de beroepstermijn tot 30 dagen (wijziging besluit);
- het bijsturen van de voorwaarden voor open erfgoed (wijziging besluit);
- het voorzien in een premie voor verplicht uit te voeren archeologisch vooronderzoek met ingreep in de bodem bij vergunningsplichtige ingrepen in de bodem (wijziging decreet en wijziging besluit);
- het verhogen van de premie voor buitensporige opgravingskosten (wijziging besluit);
- het vereenvoudigen van de premiepercentages voor beheersmaatregelen, werken of diensten aan of in beschermde goederen of erfgoedlandschappen: basispremie van 40%, verhoogde premie van 60% en bijkomende premie van 10% (wijziging decreet en wijziging besluit);
- het integreren van de richtlijn van 10 maart 2017 over de betoelaagbaarheid van beheersmaatregelen, werken of diensten (wijziging besluit);
- het beperken van de verplichting tot het hebben van een goedgekeurd beheersplan om in aanmerking te komen voor een erfgoedpremie (wijziging besluit);
- het schrappen van de mogelijkheid tot het verkrijgen van een onderzoekspremie voor de opmaak van een beheersplan (wijziging decreet en wijziging besluit).

In deze Memorie van Toelichting worden enkel de wijzigingen aan het Onroerenderfgoeddecreet besproken. Voor de noodzakelijke wijzigingen aan diverse besluiten wordt later een wijzigingsbesluit aan de Vlaamse Regering ter goedkeuring voorgelegd na de plenaire bespreking en stemming in het Vlaams Parlement van het voorliggende wijzigingsdecreet.

Samen met de decreetswijzigingen als gevolg van de evaluatie van de regelgeving wordt een beperkt aantal technische reparaties aan het Onroerenderfgoeddecreet doorgevoerd.

ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

HOOFDSTUK 1. INLEIDENDE BEPALING

Artikel 1.

Aangezien in dit decreet naast gewestmateries ook gemeenschapsaangelegenheden (bijv. roerende archeologische artefacten) worden behandeld, verwijst dit eerste artikel zowel naar de gemeenschaps- als naar de gewestbevoegdheid.

HOOFDSTUK 2. WIJZIGINGEN VAN HET ONROERENDERFgoedDECREET VAN 12 JULI 2013

Artikel 2.

In artikel 2.1 van het Onroerenderfgoeddecreet worden bijkomend drie definities toegevoegd.

Een eerste definieert “cultuuroederen”. Deze definitie is momenteel opgenomen in het Onroerenderfgoedbesluit, maar wordt hierbij verplaatst naar het Onroerenderfgoeddecreet.

Een tweede bijkomende definitie betreft “datum van kennisgeving”. Om feitendiscussies te vermijden over de datum van kennisgeving bij verzending via gewone brief of e-mail, worden naar het voorbeeld van het gerechtelijk wetboek weerlegbare vermoedens ingeschreven. Als er sprake zou zijn van een latere kennisgeving, dan moet de ontvanger dit bewijzen en begint de termijn pas te lopen van die latere datum. “Kennisgeving” moet bovendien ruim gezien worden als het meedelen van een beslissing aan de burger ongeacht de formulering in het Onroerenderfgoeddecreet en -besluit (“op de hoogte brengen”, “betekenen”, “kennisgeven”...).

Een derde definitie omschrijft “ingreep in de bodem”. Deze definitie is momenteel opgenomen in de Memorie van Toelichting bij artikel 5.4.1 en artikel 5.4.2 van het Onroerenderfgoeddecreet, maar wordt omwille van de duidelijkheid verplaatst naar het Onroerenderfgoeddecreet. Wel wordt de definitie uitgebreid met een precisering. Zowel vergunningsplichtige als niet-vergunningsplichtige handelingen kunnen gepaard gaan met een bodemingreep en beide kunnen impact hebben op de aanwezige archeologische artefacten. Voor zover de onroerenderfgoedregelgeving de oppervlakte van de ingreep in de bodem als referentie gebruikt voor verplichtingen en vrijstellingen inzake archeologisch onderzoek, worden voor het bepalen van deze oppervlakte enkel de vergunningsplichtige ingrepen in aanmerking genomen. Als desgevallend archeologisch onderzoek aan de orde is, wordt de impact van niet-vergunningsplichtige werken wel in aanmerking genomen. De bevoegde archeoloog bepaalt desgevallend in welke mate ook de zone met niet-vergunningsplichtige ingrepen voorwerp moet zijn van onderzoek, opdat dit volgens de regels van de kunst kan worden uitgevoerd. De definitie van “ingreep in de bodem” wordt uitgebreid, zodat het onderscheid tussen de oppervlakte die als administratieve referentie dient en de oppervlakte die in aanmerking moet worden genomen als archeologisch onderzoek effectief aan de orde is expliciet blijkt. Deze explicitering wordt doorgetrokken naar artikel 5.4.1 van het decreet: waar nodig wordt verduidelijkt dat de ‘vergunningsplichtige’ oppervlaktes en ingrepen als referentie gelden voor verplichtingen en vrijstellingen inzake archeologisch onderzoek.

Artikel 3.

In artikel 3.5.1 van het Onroerenderfgoeddecreet wordt gespecificeerd dat de Vlaamse Regering erkentingsstypes kan bepalen voor de aanduiding als erkende archeoloog. Deze aanvulling is noodzakelijk opdat in het Onroerenderfgoedbesluit 2 types erkenningen kunnen worden uitgewerkt: een eerste type erkenning voor archeologen die alle vormen van archeologisch onderzoek mogen

uitvoeren en een tweede type erkenning voor archeologen die enkel vooronderzoek zonder ingreep in de bodem mogen uitvoeren. Voor erkende archeologen, natuurlijk persoon, type 1 zal in het uitvoeringsbesluit worden aangepast dat zij moeten beschikken over een archeologische opgravingservaring van minimaal een jaar gedurende de tien jaar die voorafgaan aan de datum van de aanvraag tot aanduiding. Dit betekent een versoepeling van de huidige erkenningsvoorwaarden waarbij archeologen (natuurlijke personen) moeten aantonen te beschikken over een archeologische opgravingservaring van minimaal een jaar gedurende de vijf jaar die voorafgaan aan de datum van de aanvraag tot aanduiding. Voor erkende archeologen, natuurlijk persoon, type 2 volstaat een masterdiploma archeologie en het onderschrijven van de Code van Goede Praktijk voor Archeologie en Metaaldetectie.

Artikel 4.

Het invoeren van een gedifferentieerde erkenning voor archeologen noodzaakt dat de van rechtswege erkenning van het agentschap wordt gespecificeerd. Om die reden wordt in artikel 3.5.2 van het Onroerenderfgoeddecreet een bijkomende delegatie voorzien voor het bepalen van het erkenningstype van het agentschap. De van rechtswege erkenningen van archeologen worden verder uitgewerkt in uitvoeringsbepalingen in het Onroerenderfgoedbesluit.

Artikel 5.

In het Onroerenderfgoeddecreet wordt de beveiligde zending in twee richtingen opgelegd, namelijk in de communicatie van de burger naar de overheid en omgekeerd. In het eerste geval lijkt het niet opportuun om de beveiligde zending op te leggen voor documenten die de burger (of andere externe actoren) moet indienen (aanvragen voor subsidies, toelatingen, erkenningen...). Aan de burger wordt de keuze gelaten om die documenten in te dienen per e-mail, per gewone brief of via een door het agentschap ter beschikking gesteld elektronisch platform, wat de klantvriendelijkheid ten goede komt. Om die reden wordt in artikel 4.1.3, vierde lid, Onroerenderfgoeddecreet aangepast dat bezwaren in het kader van het openbaar onderzoek verbonden aan de vaststelling van een inventaris schriftelijk kunnen worden bezorgd.

Artikel 6.

In artikel 4.1.4 van het Onroerenderfgoeddecreet wordt bijkomend opgenomen dat voor het verwijderen uit een vastgestelde inventaris van een onroerend goed dat volledig gesloopt of verdwenen is, geen openbaar onderzoek moet worden georganiseerd.

Artikel 7.

Bij vastgestelde inventarissen (art. 4.1.6 en art. 4.1.7 Onroerenderfgoeddecreet) en beschermingen (art. 6.1.4, art. 6.1.14, art. 6.2.5, art. 6.2.6, art. 12.1.38, art. 12.3.5 en art. 12.3.6 Onroerenderfgoeddecreet) is telkens sprake van *“een gegeorefereerd plan waarop het onroerend goed nauwkeurig wordt aangeduid”*. Vanuit technisch oogpunt is de formulering *“gegeorefereerd plan”* onmogelijk. Het plan is immers een manier om de geografische afbakening van een onroerend goed, dat middels het Lambert 72 coördinatensysteem cartografisch *gegeorefereerd* is, te visualiseren. In de praktijk wordt de perimeter van een beschermd goed afgebakend op een analoog plan bij het beschermingsbesluit, terwijl bij de vaststelling van inventarissen de items op een digitaal plan afgebakend worden. Deze werkwijze laat perfect toe dat het vastgestelde of beschermde goed nauwkeurig wordt aangeduid/afgelijnd. Opdat de bepaling in het decreet overeenkomt met de praktijk wordt *“gegeorefereerd”* geschrapt in artikel 4.1.6, artikel 4.1.7, artikel 6.1.4, artikel 12.3.5 en artikel 12.3.6.

Artikel 8.

In artikel 4.1.11 van het Onroerenderfgoeddecreet over de (notariële) informatieplicht in de publiciteit, onderhandse en authentieke akte in het kader van een overdracht van een geïnventariseerd

onroerend goed wordt toegevoegd dat de informatieplicht niet alleen geldt in geval van overdracht van opstal- en erfpachtrecht, maar ook wanneer dit recht effectief gevestigd wordt.

Artikel 9.

Artikel 5.4.6 van het Onroerenderfgoeddecreet regelt de melding van een archeologisch vooronderzoek met ingreep in de bodem door de erkende archeoloog. De conceptnota "Aanpassing Onroerenderfgoeddecreet naar aanleiding van de ex-post evaluatie" vervangt deze melding door een toelating (zie ook artikel 15 van dit wijzigingsdecreet). Het vervangen van de melding door een toelating heeft als gevolg dat in artikel 5.1.3 van het Onroerenderfgoeddecreet de verwijzing naar de melding aan het agentschap of in voorkomend geval de erkende onroerenderfgoedgemeente moet worden geschrapt.

Artikel 10.

Dit artikel regelt diverse wijzigingen aan artikel 5.4.1 van het Onroerenderfgoeddecreet.

Een eerste wijziging is het gevolg van het vervangen van de bekrachtiging van archeologienota's door een meldingsplicht (zie ook artikel 17 en artikel 18 van dit wijzigingsdecreet). Als gevolg van deze meldingsplicht volstaat het – in de gevallen omschreven in artikel 5.4.1, eerste lid, van het Onroerenderfgoeddecreet – de gemelde archeologienota (i.p.v. de bekrachtigde archeologienota) toe te voegen aan de aanvraag van een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen met ingreep in de bodem.

Een tweede wijziging houdt een verhoging in van de oppervlaktecriteria buiten archeologische zones. Concreet wordt het toevoegen van een archeologienota aan de aanvraag van een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen met ingreep in de bodem, waarbij de percelen gelegen zijn buiten archeologische zones, verplicht als de totale oppervlakte van de ingreep in de bodem 1000 m² of meer bedraagt en de totale oppervlakte van de kadastrale percelen waarop de aanvraag betrekking heeft meer dan 5000 m² (i.p.v. 3000 m²) bedraagt. Hierdoor wordt het onderscheid tussen de regels voor private en openbare initiatieven met ingreep in de bodem beperkt.

Ten derde worden twee bijkomende vrijstellingen toegevoegd. De vrijstelling voor werkzaamheden binnen het gabarit van bestaande lijninfrastructuur en haar aanhorigheden was eerder opgenomen in het Onroerenderfgoeddecreet, maar werd door de wijzigingen als gevolg van het "decreet van 7 juli 2017 houdende wijziging van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2017, wat het archeologisch onderzoek bij vergunningsplichtige ingrepen in de bodem betreft" onbedoeld geschrapt. De tweede bijkomende vrijstelling laat toe dat erkende onroerenderfgoedgemeenten, op basis van onderzoek met betrekking tot de archeologische situatie in de betrokken gemeente, voor hun eigen grondgebied vrijstellingen kunnen bepalen voor vergunningsaanvragen die betrekking hebben op percelen gelegen binnen hun grondgebied en die geen betrekking hebben op beschermde goederen of op percelen die gelegen zijn in archeologische zones. Voor beschermde goederen en percelen in een archeologische zone blijven de algemene criteria van artikel 5.4.1, eerste lid gelden. Erkende onroerenderfgoedgemeenten krijgen dus de bevoegdheid om in een gemeentelijk reglement gemotiveerd vrijstellingen te bepalen voor hun gehele grondgebied als er op basis van de specifieke en gespecialiseerde kennis van de archeologie in hun gemeente blijkt dat in bepaalde gevallen de opmaak van een archeologienota geen meerwaarde biedt. Dit kan omdat met aantoonbare zekerheid geen archeologisch erfgoed aanwezig is op de onderzochte zone of verder onderzoek van de onderzochte zone met aantoonbare zekerheid niet zou leiden tot nuttige kenniswinst. Nadere regels kunnen bepaald worden door de Vlaamse Regering op basis van de delegatie in het vierde lid van dit artikel.

Het vervangen van de bekrachtiging van archeologienota's en nota's door een meldingsplicht (zie hoger) gaat gepaard met een aktenaam door het agentschap of de erkende

onroerenderfgoedgemeente (zie ook artikel 19 en artikel 20 van dit wijzigingsdecreet). Hierdoor moet worden toegevoegd dat archeologienota's en nota's waarvan akte is genomen (i.p.v. de bekrachtigde archeologienota of bekrachtigde nota) in het kader van een vorige vergunningsaanvraag opnieuw kunnen worden ingediend als de omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen met ingreep in de bodem betrekking heeft op hetzelfde perceel of dezelfde percelen en de ingreep in de bodem van de te vergunnen werken overeenkomt met de ingreep in de bodem van de archeologienota waarvan akte is genomen.

De definitie van "ingreep in de bodem" wordt uitgebreid. Voor zover de onroerenderfgoedregelgeving de oppervlakte van de ingreep in de bodem als referentie gebruikt voor verplichtingen en vrijstellingen inzake archeologisch onderzoek, worden voor het bepalen van deze oppervlakte enkel de vergunningsplichtige ingrepen in aanmerking genomen. Bij desgevallend archeologisch onderzoek wordt daarentegen ook de impact van niet-vergunningsplichtige werken in aanmerking genomen, afhankelijk van de bevindingen van de bevoegde archeoloog.

Deze explicitering wordt doorgetrokken naar artikel 5.4.1 van het decreet: waar nodig wordt verduidelijkt dat de 'vergunningsplichtige' oppervlaktes en ingrepen als referentie gelden voor verplichtingen en vrijstellingen inzake archeologisch onderzoek.

Artikel 11.

Dit artikel regelt diverse wijzigen aan artikel 5.4.2 van het Onroerenderfgoeddecreet.

Een eerste wijziging is het gevolg van het vervangen van de bekrachtiging van archeologienota's door een meldingsplicht (zie ook artikel 17 en artikel 18 van dit wijzigingsdecreet). Als gevolg van deze meldingsplicht volstaat het – in de gevallen omschreven in artikel 5.4.2, eerste lid, van het Onroerenderfgoeddecreet – de gemelde archeologienota (i.p.v. de bekrachtigde archeologienota) toe te voegen aan de aanvraag van een omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden.

Een tweede wijziging houdt een verhoging in van de oppervlaktecriteria buiten archeologische zones. Concreet wordt het toevoegen van een archeologienota aan de aanvraag van een omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, waarbij de percelen gelegen zijn buiten archeologische zones, verplicht als de totale oppervlakte van de kadastrale percelen waarop de aanvraag betrekking heeft meer dan 5000 m² (i.p.v. 3000 m²) bedraagt.

Met het "decreet van 7 juli 2017 houdende wijziging van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2017, wat het archeologisch onderzoek bij vergunningsplichtige ingrepen in de bodem betreft" werd een extra vrijstelling van het toevoegen van een bekrachtigde archeologienota ingevoerd bij aanvragen voor het bijstellen van een omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, indien deze niet gepaard gaan met bijkomende ingrepen in de bodem. Omwille van de vervanging van de bekrachtiging van archeologienota's door een meldingsplicht, wordt aangepast dat geen gemelde archeologienota (i.p.v. bekrachtigde archeologienota) moet worden toegevoegd.

Het vervangen van de bekrachtiging van archeologienota's en nota's door een meldingsplicht (zie hoger) gaat gepaard met een aktename door het agentschap of de erkende onroerenderfgoedgemeente (zie ook artikel 19 en artikel 20 van dit wijzigingsdecreet). Hierdoor moet worden toegevoegd dat archeologienota's en nota's waarvan akte is genomen (i.p.v. de bekrachtigde archeologienota of bekrachtigde nota) in het kader van een vorige vergunningsaanvraag opnieuw kunnen worden ingediend als de omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden betrekking heeft op hetzelfde perceel of dezelfde percelen en de ingreep in de bodem van de te vergunnen werken overeenkomt met de ingreep in de bodem van de archeologienota waarvan akte is genomen.

Artikel 12.

In artikel 5.4.3 van het Onroerendergoeddecreet worden de nodige wijzigingen doorgevoerd als gevolg van de vervanging van de bekrachtiging van archeologienota's en nota's door een meldingsplicht (zie ook artikel 17 en artikel 18 van dit wijzigingsdecreet). Ook wordt aangepast dat de vergunningsaanvrager de aktename van de archeologienota (i.p.v. bekrachtigde archeologienota) aan de vergunningverlenende overheid moet bezorgen voor het verstrijken van de termijnen voor het verlenen van de vergunning.

Artikel 13.

Het vervangen van de bekrachtiging van archeologienota's en nota's door een meldingsplicht (zie hoger) gaat gepaard met een aktename door het agentschap of de erkende onroerendergoedgemeente (zie ook artikel 19 en artikel 20 van dit wijzigingsdecreet).

In artikel 5.4.4 van het Onroerendergoeddecreet worden de nodige wijzigingen doorgevoerd waardoor de verplichtingen van de vergunningsverlener als volgt zijn: het opnemen van het naleven van de archeologienota waarvan akte is genomen (i.p.v. de bekrachtigde archeologienota) als voorwaarde in de vergunning, het bezorgen van een afschrift van de vergunningen waarin het naleven van archeologienota's waarvan akte is genomen (i.p.v. de bekrachtigde archeologienota's) als voorwaarde wordt opgenomen en het niet verlenen van vergunningen vóór de archeologienota waarvan akte is genomen (i.p.v. de bekrachtigde archeologienota) door de vergunningaanvrager is bezorgd.

Artikel 14.

In artikel 5.4.5 van het Onroerendergoeddecreet worden de nodige wijzigingen doorgevoerd als gevolg van de vervanging van de bekrachtiging van archeologienota's en nota's door een meldingsplicht (zie ook artikel 17 en artikel 18 van dit wijzigingsdecreet).

Artikel 15.

In artikel 5.4.6 van het Onroerendergoeddecreet wordt de melding van archeologisch vooronderzoek met ingreep in de bodem vervangen door een toelating. Het is de erkende archeoloog die de toelating aanvraagt via het digitale platform dat het agentschap daarvoor beschikbaar stelt. Afhankelijk of het archeologisch vooronderzoek betrekking heeft op percelen gelegen binnen het grondgebied van een erkende onroerendergoedgemeente is het de onroerendergoedgemeente of het agentschap die de toelatingsaanvraag behandelt. De aanvraag tot toelating bevat dezelfde gegevens als de melding van archeologisch vooronderzoek met ingreep in de bodem.

Binnen een termijn van vijftien dagen beslist het agentschap of de erkende onroerendergoedgemeente over de toelatingsaanvraag. Wordt binnen deze termijn geen beslissing genomen, dan wordt de toelating geacht goedgekeurd te zijn. Het archeologisch vooronderzoek met ingreep kan worden aangevat van zodra de goedkeuring wordt verleend. Bij weigering van vooronderzoek met ingreep in de bodem of het koppelen van voorwaarden eraan, kan administratief beroep worden ingediend door de initiatiefnemer of de erkende archeoloog. Het agentschap kan eveneens administratief beroep indienen tegen de beslissingen van de erkende onroerendergoedgemeente.

Artikel 16.

In artikel 5.4.7 van het Onroerendergoeddecreet wordt aangepast dat het archeologisch vooronderzoek met ingreep in de bodem o.m. moet worden uitgevoerd overeenkomstig de voorgestelde uitvoeringswijze in de toelating (i.p.v. melding).

Artikel 17. en artikel 18.

De vervanging van de bekrachtiging door een meldingsplicht noodzaakt een aanpassing in de titel van onderafdeling 4. De melding wordt in artikel 5.4.8 van het Onroerenderfgoeddecreet uitgeschreven. Het is de erkende archeoloog die de archeologienota meldt via het digitale platform dat het agentschap daarvoor beschikbaar stelt. Afhankelijk of de archeologienota betrekking heeft op percelen gelegen binnen het grondgebied van een erkende onroerenderfgoedgemeente is het de onroerenderfgoedgemeente of het agentschap die de melding behandelt. De gegevens die minstens in de archeologienota moeten worden opgenomen, blijven ongewijzigd.

Artikel 19. en artikel 20.

De aktename van archeologienota's (i.p.v. bekrachtiging) noodzaakt een aanpassing in de titel van onderafdeling 5. De aktename wordt in artikel 5.4.9 van het Onroerenderfgoeddecreet uitgeschreven. Binnen een termijn van vijftien dagen bezorgt het agentschap of de erkende onroerenderfgoedgemeente de meldingsakte aan de initiatiefnemer en de erkende archeoloog. In de meldingsakte kunnen voorwaarden worden opgelegd. Als de termijn van vijftien dagen wordt overschreden, wordt de archeologienota geacht in akte genomen te zijn. De initiatiefnemer of de erkende archeoloog kan administratief beroep instellen tegen de aktename, de niet-aktename of de aan de aktename gekoppelde voorwaarden. Het agentschap kan eveneens administratief beroep indienen tegen de beslissing ter zake van de erkende onroerenderfgoedgemeente. De aktename geldt als toelating voor de in de archeologienota omschreven archeologische opgraving.

Artikel 21.

De aktename van archeologienota's (i.p.v. bekrachtiging) noodzaakt een aanpassing in de titel van onderafdeling 6 (uitvoering archeologienota waarvan akte is genomen i.p.v. uitvoering bekrachtigde archeologienota).

Artikel 22.

In artikel 5.4.11 van het Onroerenderfgoeddecreet wordt aangepast dat de archeologische opgraving o.m. moet worden uitgevoerd overeenkomstig de voorwaarden van de aktename (i.p.v. bekrachtiging).

Artikel 23. en artikel 24.

De melding en aktename van archeologienota's bij de onmogelijkheid of de onwenselijkheid om voorafgaand aan het aanvragen van de vergunning een archeologisch vooronderzoek met ingreep in de bodem uit te voeren worden in artikel 5.4.12 en artikel 5.4.13 van het Onroerenderfgoeddecreet uitgeschreven. Het is de erkende archeoloog die de archeologienota meldt via het digitale platform dat het agentschap daarvoor beschikbaar stelt. Afhankelijk of de archeologienota betrekking heeft op percelen gelegen binnen het grondgebied van een erkende onroerenderfgoedgemeente is het de onroerenderfgoedgemeente of het agentschap die de melding behandelt. De gegevens die minstens in de archeologienota moeten worden opgenomen, blijven ongewijzigd.

Binnen een termijn van vijftien dagen bezorgt het agentschap of de erkende onroerenderfgoedgemeente de meldingsakte aan de initiatiefnemer en de erkende archeoloog. In de meldingsakte kunnen voorwaarden worden opgelegd. Als de termijn van vijftien dagen wordt overschreden, wordt de archeologienota geacht in akte genomen te zijn. De initiatiefnemer of de erkende archeoloog kan administratief beroep instellen tegen de aktename, de niet-aktename of de aan de aktename gekoppelde voorwaarden. Het agentschap kan eveneens administratief beroep indienen tegen de beslissing ter zake van de erkende onroerenderfgoedgemeente. De aktename geldt als toelating voor het in de archeologienota omschreven archeologisch vooronderzoek met ingreep in de bodem.

Artikel 25.

In artikel 5.4.14 van het Onroerendergoeddecreet wordt aangepast dat de aanvang van het archeologisch vooronderzoek met ingreep in bodem, opgenomen in de archeologienota waarvan akte is genomen (i.p.v. bekrachtigde archeologienota) moet worden gemeld aan het agentschap en de erkende onroerendergoedgemeente.

Artikel 26.

In artikel 5.4.15 van het Onroerendergoeddecreet wordt aangepast dat het archeologisch vooronderzoek met ingreep in bodem o.m. moet worden uitgevoerd overeenkomstig de uitvoeringswijze in de archeologienota waarvan akte is genomen (i.p.v. bekrachtigde archeologienota).

Artikel 27. en artikel 28.

De melding en aktename van nota's bij de onmogelijkheid of de onwenselijkheid om voorafgaand aan het aanvragen van de vergunning een archeologisch vooronderzoek met ingreep in de bodem uit te voeren worden in artikel 5.4.16 en artikel 5.4.17 van het Onroerendergoeddecreet uitgeschreven. Het is de erkende archeoloog die na het beëindigen van het onderzoek de nota meldt via het digitale platform dat het agentschap daarvoor beschikbaar stelt. Afhankelijk of de nota betrekking heeft op percelen gelegen binnen het grondgebied van een erkende onroerendergoedgemeente is het de onroerendergoedgemeente of het agentschap die de melding behandelt. De gegevens die minstens in de nota moeten worden opgenomen, blijven ongewijzigd.

Binnen een termijn van vijftien dagen bezorgt het agentschap of de erkende onroerendergoedgemeente de meldingsakte aan de initiatiefnemer en de erkende archeoloog. In de meldingsakte kunnen voorwaarden worden opgelegd. Als de termijn van vijftien dagen wordt overschreden, wordt de nota geacht in akte genomen te zijn. De initiatiefnemer of de erkende archeoloog kan administratief beroep instellen tegen de aktename, de niet-aktename of de aan de aktename gekoppelde voorwaarden. Het agentschap kan eveneens administratief beroep indienen tegen de beslissing ter zake van de erkende onroerendergoedgemeente. De aktename geldt als toelating voor de in de nota omschreven archeologische opgraving.

Artikel 29.

In artikel 5.4.19 van het Onroerendergoeddecreet wordt aangepast dat de archeologische opgraving o.m. moet worden uitgevoerd overeenkomstig de voorwaarden van de aktename (i.p.v. bekrachtiging).

Artikel 30.

Artikel 5.4.20 van het Onroerendergoeddecreet bepaalt dat de erkende archeoloog een archeologierapport per beveiligde zending bezorgt aan het agentschap binnen 2 maanden na het beëindigen van de archeologische opgraving.

Het verplicht opleggen van de beveiligde zending in de communicatie van de erkende archeoloog naar de overheid lijkt niet opportuun en bovendien weinig klantvriendelijk. Om die reden wordt in artikel 5.4.20 van het Onroerendergoeddecreet aangepast dat het archeologierapport via het digitale platform dat het agentschap ter beschikking stelt kan worden bezorgd. Ook wordt de formulering van de termijn van bezorgen aangepast tot 60 dagen (i.p.v. twee maanden) en dat als gevolg van de keuze consequent te kiezen voor een aanduiding in kalenderdagen.

Artikel 31.

Artikel 5.4.21 van het Onroerenderfgoeddecreet bepaalt dat de erkende archeoloog een eindverslag per beveiligde zending bezorgt aan het agentschap binnen 2 jaar na het beëindigen van de archeologische opgraving.

Het verplicht opleggen van de beveiligde zending in de communicatie van de erkende archeoloog naar de overheid lijkt niet opportuun en bovendien weinig klantvriendelijk. Om die reden wordt in artikel 5.4.21 van het Onroerenderfgoeddecreet aangepast dat het eindverslag via het digitale platform dat het agentschap ter beschikking stelt kan worden bezorgd.

Artikel 32. en artikel 33.

De toelating van archeologische vooronderzoeken met ingreep in de bodem (i.p.v. melding) noodzaakt een aanpassing in de titel van onderafdeling 10. Het digitaal beschikbaar stellen van de toelatingen en meldingen van vooronderzoek met ingreep in de bodem, archeologienota's en nota's wordt geregeld in artikel 5.4.22 van het Onroerenderfgoeddecreet.

Artikel 34. en artikel 35.

Het verplicht opleggen van de beveiligde zending in de communicatie van de erkende archeoloog naar de overheid lijkt niet opportuun en bovendien weinig klantvriendelijk. Om die reden wordt in verschillende artikelen van het Onroerenderfgoeddecreet aangepast dat documenten via het digitale platform dat het agentschap ter beschikking stelt kunnen worden bezorgd. Deze aanpassing noodzaakt het invoegen van een bijkomende onderafdeling 11 (digitaal platform voor archeologie). In deze onderafdeling wordt geregeld dat, indien het digitaal platform niet beschikbaar is omwille van technische redenen, documenten per beveiligde zending kunnen worden bezorgd.

Artikel 36.

Artikel 5.5.4, tweede lid, van het Onroerenderfgoeddecreet bepaalt dat de erkende archeoloog een archeologierapport per beveiligde zending bezorgt aan het agentschap binnen 2 maanden na het beëindigen van de archeologische opgraving. Artikel 5.5.4, derde lid, van het Onroerenderfgoeddecreet bepaalt dat de erkende archeoloog een eindverslag per beveiligde zending bezorgt aan het agentschap binnen 2 jaar na het beëindigen van de archeologische opgraving.

Het verplicht opleggen van de beveiligde zending in de communicatie van de erkende archeoloog naar de overheid lijkt niet opportuun en bovendien weinig klantvriendelijk. Om die reden wordt in artikel 5.5.4, tweede en derde lid, van het Onroerenderfgoeddecreet aangepast dat het archeologierapport en het eindverslag via het digitale platform dat het agentschap ter beschikking stelt kan worden bezorgd. Ook wordt de formulering van de termijn waarbinnen het archeologierapport moet worden bezorgd aangepast tot 60 dagen (i.p.v. twee maanden) en dat als gevolg van de keuze consequent te kiezen voor een aanduiding in kalenderdagen.

Artikel 37.

Artikel 6.1.3 van het decreet regelt de consultatie van betrokken partijen voorafgaand aan de voorlopige bescherming. Het inwinnen van het advies van de zakelijkrechthouders van het betreffende onroerend erfgoed wordt bijkomend ingeschreven. Zakelijkrechthouders zijn de meest rechtstreeks betrokken actoren bij een bescherming en verdienen in elk stadium van de beschermingsprocedure te worden geconsulteerd. Zakelijkrechthouders kunnen binnen een termijn van dertig dagen advies uitbrengen met betrekking tot de geplande bescherming.

Artikel 38.

Er wordt in artikel 6.1.6, tweede lid, van het Onroerenderfgoeddecreet een termijn van 30 dagen na kennisgeving van de voorlopige bescherming ingevoerd voor het schriftelijk richten van een verzoek gehoord te worden.

Omdat het verplicht opleggen van de beveiligde zending in de communicatie van de burger naar de overheid niet opportuun en bovendien weinig klantvriendelijk is, wordt in artikel 6.1.6, derde lid, 3° aangepast dat zakelijkrechthouders het agentschap schriftelijk op de hoogte brengen van de eventuele verkoop of overdracht van het onroerend goed.

Met "schriftelijk" wordt verzending per e-mail, per gewone brief of via een door het agentschap ter beschikking gesteld elektronisch platform bedoeld.

Artikel 39.

In artikel 6.1.7 van het Onroerenderfgoeddecreet worden drie wijzigingen doorgevoerd.

De wijzigingen in het tweede en zevende lid zijn het gevolg van het consequent kiezen voor een zelfde formulering van de aanvang van termijnen. De wijzigingen in het vijfde en zesde lid komen tegemoet aan het reduceren van de vormvereiste van de beveiligde zending. Opmerkingen en bezwaren in het kader van het openbaar onderzoek bij een besluit tot voorlopige bescherming mogen voortaan schriftelijk worden bezorgd. Hetzelfde geldt voor de processen-verbaal die door de betrokken gemeenten aan het agentschap moeten worden bezorgd. Met "schriftelijk" wordt verzending per e-mail, per gewone brief of via een door het agentschap ter beschikking gesteld elektronisch platform bedoeld.

Artikel 40.

In artikel 6.1.9 van het Onroerenderfgoeddecreet worden vier wijzigingen doorgevoerd.

De wijziging in paragraaf 1, eerste lid is het gevolg van het consequent kiezen voor een zelfde formulering van de aanvang van termijnen. De wijzigingen in paragraaf 1, eerste en tweede lid en paragraaf 2, eerste lid, betreffen een aanpassing van de formulering van termijnen in kalenderdagen (270 dagen i.p.v. negen maanden en 90 dagen i.p.v. drie maanden).

Artikel 41.

Bij vastgestelde inventarissen (art. 4.1.6 en art. 4.1.7 Onroerenderfgoeddecreet) en beschermingen (art. 6.1.4, art. 6.1.14, art. 6.2.5, art. 6.2.6, art. 12.1.38, art. 12.3.5 en art. 12.3.6 Onroerenderfgoeddecreet) is telkens sprake van *"een gegeorefereerd plan waarop het onroerend goed nauwkeurig wordt aangeduid"*. Vanuit technisch oogpunt is de formulering *"gegeorefereerd plan"* onmogelijk. Het plan is immers een manier om de geografische afbakening van een onroerend goed, dat middels het Lambert 72 coördinatensysteem cartografisch *gegeorefereerd* is, te visualiseren. In de praktijk wordt de perimeter van een beschermd goed afgebakend op een analoog plan bij het beschermingsbesluit, terwijl bij de vaststelling van inventarissen de items op een digitaal plan afgebakend worden. Deze werkwijze laat perfect toe dat het vastgestelde of beschermde goed nauwkeurig wordt aangeduid/afgelijnd. Opdat de bepaling in het decreet overeenkomt met de praktijk wordt "gegeorefereerd" geschrapt in artikel 6.1.14 en artikel 6.2.5.

Artikel 42.

In artikel 6.1.16, tweede lid, wordt de nummering verbeterd en in punt 3° aangepast dat zakelijkrechthouders het agentschap schriftelijk op de hoogte brengen van de eventuele verkoop of overdracht van het onroerend goed. Met "schriftelijk" wordt verzending per e-mail, per gewone brief of via een door het agentschap ter beschikking gesteld elektronisch platform bedoeld.

Artikel 43.

In artikel 6.2.1. van het decreet worden de situaties opgesomd, waarin de Vlaamse Regering kan overgaan tot het wijzigen of opheffen van een besluit tot definitieve bescherming. Wijzigen of opheffen kan onder meer als het verplaatsen van het beschermde goed nodig is voor het behoud ervan (punt 2° van het artikel). De argumentatie wordt nu verruimd met de gevallen waarin het algemeen belang verplaatsing noodzaakt.

Artikel 44. en artikel 45.

Artikel 6.2.3. van het decreet regelt de procedure voor het geheel of gedeeltelijk wijzigen of opheffen van een definitief beschermingsbesluit.

Voor de gevallen waarin een verplaatsing vereist is, wordt een specifieke procedure voorzien. Om een beschermd goed te verplaatsen voorziet het Onroerenderfgoeddecreet voorheen een dubbele procedure, namelijk een opheffing gevolgd door een herbescherming, telkens met een voorlopige en definitieve fase. Het wijzigingsdecreet voorziet voor het verplaatsen van een beschermd goed een snellere wijzigingsprocedure in 2 stappen.

De normale wijzigingsprocedure is gespiegeld aan de beschermingsprocedure en voorziet voorafgaande advisering door de betrokken openbare besturen en de Vlaamse Commissie Onroerend Erfgoed (VCOE). Na de voorlopige vaststelling van het wijzigingsbesluit wordt er een openbaar onderzoek georganiseerd en kunnen de zakelijkrechthouders vragen om gehoord te worden. De rechtsgevolgen worden van kracht na de definitieve vaststelling van het wijzigingsbesluit.

Voor de gevallen waarin een beoogde verplaatsing aanleiding is voor de wijziging, wordt er een specifieke procedure voorzien, waardoor het verplaatsen van het erfgoed kan gebeuren in de periode tussen de voorlopige en definitieve vaststelling van het wijzigingsbesluit, de bescherming op de oude locatie van kracht blijft tot het erfgoed veilig naar de nieuwe locatie is overgebracht, en de bescherming op de nieuwe locatie wordt verankerd in het definitieve wijzigingsbesluit. Op die manier blijft het erfgoed op elk moment tijdens de verplaatsing beschermd en blijven de erfgoedwaarden van het goed gevrijwaard.

Om te vermijden dat de gekoppelde verplaatsing en wijziging van het beschermingsbesluit wordt geblokkeerd, wordt verplaatsing slechts overwogen op basis van een voorafgaand, gezamenlijk verzoek of akkoord van de betrokken zakelijkrechthouders en worden de tussentijdse advies- en consultatiemomenten verschoven naar de periode voorafgaand aan de vaststelling van het voorlopige wijzigingsbesluit:

- Het betreft met name de consultatie en het op hun verzoek horen van de betrokken zakelijkrechthouders, en het organiseren van een openbaar onderzoek. Belangrijke nuance is dat zowel de zakelijkrechthouders van de oude als deze van de nieuwe locatie gevat moeten worden, dat de wijzigingsbesluiten aan deze dubbele doelgroep moeten worden betekend, en dat als het goed verplaatst wordt naar een andere gemeente, in twee gemeenten een openbaar onderzoek moet worden georganiseerd. De procedurevereisten, zoals ook de verplichting van zakelijkrechthouders om de gebruikers van het betreffende erfgoed op de hoogte te stellen van de hangende wijziging, worden onverminderd overgenomen.
- Net zoals bij een nieuwe bescherming worden de adviezen van de betrokken openbare besturen en de VCOE vooraf ingewonnen. Artikel 6.2.4. van het decreet, waarin het verplicht advies van de VCOE voor alle wijzigingsprocedures wordt geregeld, wordt dienaangaande bijgestuurd.
- Tenslotte wordt behandeling van de bezwaren en adviezen reeds opgenomen als bijlage bij het voorlopige wijzigingsbesluit.

Artikel 46. en artikel 47.

Het opheffen of wijzigen van definitieve beschermingsbesluiten verloopt in 2 stappen met een voorlopige en definitieve beslissing. In artikels 6.2.5. en 6.2.6. wordt respectievelijk de samenstelling van een besluit tot voorlopige en definitieve wijziging of opheffing geregeld. Het wijzigingsdecreet voorziet een aantal algemene correcties, en een aantal bijsturingen in functie van de gewijzigde verplaatsingsprocedure:

In artikel 6.2.5., wordt in het eerste lid voor de volledigheid ook de formele ‘vaststelling’ van het besluit door de Vlaamse Regering geëxpliciteerd. Daarnaast wordt in het eerste lid ook gepreciseerd dat in het geval van verplaatsing in het voorlopige wijzigingsbesluit ook duidelijke termijnen moeten opgenomen worden waarbinnen die maatregelen moeten uitgevoerd worden.

Onder artikel 6.2.5 worden onder het tweede lid vermelde, vereiste bijlagen bijgesteld:

- in punt 1° wordt het woord ‘gegeorefereerd’ geschrapt om dezelfde reden als hoger vermeld en met betrekking tot het te verplaatsen erfgoed gepreciseerd dat zowel de oorspronkelijke als de nieuwe plaats moeten worden afgelijnd, en dat ook de plaatsen van aanplakking op de twee locaties moeten worden aangeduid.
- een vierde bijlage wordt toegevoegd: een document waarin het agentschap zich uitspreekt over de ingediende bezwaren en opmerkingen en in voorkomend geval over de uitgebrachte adviezen en het verslag van de hoorzitting. Dit is het gevolg van het verplaatsen van consultaties tussen de voorlopige en definitieve vaststelling van het besluit naar de periode voorafgaand aan de opstart van de procedure

In artikel 6.2.6, eerste lid wordt de passage in punt 8° over de verplaatsingsmodaliteiten in het definitieve wijzigingsbesluit geschrapt. De nieuwe procedure voorziet immers de verplaatsing voor de definitieve vaststelling van het besluit.

Onder 6.2.6. worden de onder het tweede lid vermelde, vereiste bijlagen bijgesteld:

- in punt 1° wordt het woord ‘gegeorefereerd’ geschrapt om dezelfde reden als hoger vermeld
- De formulering met betrekking tot de 4de bijlage, vermeld onder 6.2.6, voorheen algemeen ‘een document waaruit de behandeling van de bezwaren blijkt’, wordt gelijkgeschakeld met de formulering met betrekking tot de 4de bijlage, vermeld onder 6.2.5. (zie hoger).

Artikel 48. t.e.m. artikel 50.

Voor wijzigingsprocedures omwille van verplaatsing, wordt in het decreet een nieuw artikel 6.2.8 ingeschreven, dat inspeelt op de eigenlijke verplaatsing (ontmantelen, verplaatsen en heroprichten) van het erfgoed. Aangezien het nieuwe artikel 6.2.8 inspeelt op de rechtsgevolgen voor deze specifieke categorie wijzigingsprocedure, wordt het toepassingsgebied van artikel 6.2.7, dat de rechtsgevolgen voor alle wijzigings- en opheffingsprocedures behandelt, ingekrompen.

Na de vaststelling van het voorlopige wijzigingsbesluit, wordt de initiatiefnemer geacht de nodige stappen te zetten om voor het verplaatsen van het erfgoed de vereiste vergunningen of toelatingen te bekomen. Met “vergunning” worden de vergunningen, toelatingen, machtigingen, ontheffingen of afwijkingen vermeld in artikel 6.4.4 van het Onroerenderfgoeddecreet bedoeld.

Artikel 6.2.8 voorziet dat na de vaststelling van het voorlopige wijzigingsbesluit de rechtsgevolgen van de oude bescherming van kracht blijven, zodat het agentschap Onroerend Erfgoed een stem houdt in de vergunningsprocedure en de verplaatsing dus gecontroleerd kan verlopen. Zo worden erfgoedwaarden van het te verplaatsen beschermde goed gevrijwaard zolang de effectieve verplaatsing niet gestart of voltooid is. Daarnaast is ook artikel 6.1.9 van toepassing waardoor vanaf de voorlopige wijziging op de nieuwe locatie rechtsgevolgen ontstaan: men moet de reeds gerealiseerde delen in stand houden én men mag niets doen wat de oprichting van het gedemonteerde beschermd erfgoed op de nieuwe locatie kan verhinderen.

Om het verplaatsen (en dus ontmantelen) van beschermd erfgoed mogelijk en controleerbaar te maken, wordt aan artikel 6.4.7 (dat het slopen van beschermde monumenten verbiedt, en uitzonderingen op deze regel formuleert) een specifieke paragraaf toegevoegd, die het toelaten van deze verplaatsing mogelijk maakt. Die toelating bevat de voorwaarden voor de ontmanteling, de verplaatsing en de heropricting. Die voorwaarden zijn een detaillering of concretisering van de maatregelen voor de ontmanteling, de verplaatsing en de heropricting opgenomen in het voorlopige wijzigingsbesluit.

Nadat de verplaatsing is uitgevoerd, wordt het definitieve wijzigingsbesluit vastgesteld, en kan dit gebaseerd worden op de nieuwe toestand. In functie van de vergunningsprocedure wordt de mogelijkheid ingebouwd om de geldigheidsduur van het voorlopige wijzigingsbesluit met 270 dagen (9 maanden) te verlengen (in tegenstelling tot de 90 dagen (3 maanden) die in artikel 6.1.9, §2 zijn voorzien). Bovendien schorst het bekomen van de toelating of vergunning de termijn, zodanig dat er voldoende tijd is voor de uitvoering van de toelating of vergunning.

Het besluit tot voorlopige wijziging vervalt van rechtswege als er geen toelating of vergunning voor de verplaatsing is bekomen binnen die termijn van 270 dagen (eventueel verlengd), of er geen reële aanvang is geweest van de werken binnen de 2 jaar na het bekomen van de toelating of vergunning. Op die vervaltermijn van 2 jaar, worden er net zoals in het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning uitzonderingen voorzien voor omgevingsvergunningen (bv. schorsing van die termijn van 2 jaar gedurende de behandelingstermijn bij de Raad voor Vergunningenbetwistingen). Een administratief beroep tegen een toelating schorst die termijn niet, omdat de behandelingstermijn slechts 30 dagen in beslag neemt (art. 6.3.20 Onroerenderfgoedbesluit).

Artikel 51. en artikel 52.

In artikel 6.4.8 en artikel 6.4.9 van het Onroerenderfgoeddecreet over de (notariële) informatieplicht in de publiciteit, onderhandse en authentieke akte in het kader van een overdracht van een beschermd onroerend goed wordt toegevoegd dat de informatieplicht niet alleen geldt in geval van overdracht van opstal- en erfpachtrecht, maar ook wanneer dit recht effectief gevestigd wordt.

Artikel 6.4.9 van het Onroerenderfgoeddecreet voorziet in de mogelijkheid voor de partijen bij één van de door het artikel geviseerde overeenkomsten te verzaken aan de nietigheidsvordering in geval niet alle wettelijk verplichte informatie in de onderhandse akte werd vermeld. De nietigheidsvordering kan niet meer ingeroepen worden als de inbreuk op de informatieplicht door de notaris in de authentieke akte werd rechtgezet en de informatiegerechtigde in deze akte verzaakt aan de nietigheidsvordering. Het ontwerp van decreet bevatte aanvankelijk in artikel 4.1.11 eenzelfde mogelijkheid voor wat de informatieverplichtingen over geïnventariseerde goederen betreft. Naar aanleiding van de parlementaire bespreking werd deze passage echter geschrapt. Het decreet voorziet immers nergens in de mogelijkheid voor de koper de nietigheid te vorderen. Het spreekt voor zich dat het niet naleven van de informatieverplichtingen aanleiding kan geven tot het inroepen van de burgerrechtelijke nietigheidssanctie indien er sprake is van dwaling en/of bedrog. Om die redenen wordt de verwijzing naar de nietigheidsvordering in artikel 6.4.9 geschrapt. Vanzelfsprekend blijft het voor de informatiegerechtigde mogelijk zich, in voorkomend geval, te beroepen op de burgerrechtelijke nietigheidsvordering.

Artikel 53 en artikel 54.

In artikel 10.2.1 van het Onroerenderfgoeddecreet worden drie wijzigingen aangebracht. Een eerste wijziging betreft het schrappen van de mogelijkheid tot het verkrijgen van een onderzoekspremie voor de opmaak van een beheersplan. Met de inwerkingtreding van het Onroerenderfgoeddecreet werd het instrument van de beheersplannen uitgebreid naar alle (beschermd) erfgoed. Het aantal beheersplannen in opmaak steeg opmerkelijk. De beheersplannen zijn echter zodanig verbonden aan het premiestelsel, dat ze dreigen te verworden tot een administratieve voorwaarde om ondersteuning te bekomen, hoewel ze finaal vooral tot efficiënter beheer moeten leiden. Het is wenselijk de kwaliteit

van beheersplannen in die zin te bewaken en de opmaak ervan ook te stimuleren buiten een premiecontext. Tegelijk is het onnodig dat beheersplannen bijzonder omvangrijke studiewerken worden waarin elk detail van het onroerend goed wordt weergegeven. Dit geldt in het bijzonder voor de toevoeging van lijsten met cultuurgoederen die (al dan niet) geïntegreerd deel uitmaken van de bescherming. De focus bij de opmaak van een beheersplan zou moeten liggen op het expliciteren van te nemen maatregelen om de doelstellingen te realiseren en het opnemen van een lijst van vrijstellingen voor toelatingsplichtige handelingen.

Een tweede wijziging regelt het bijkomend voorzien in een premie voor verplicht uit te voeren archeologisch vooronderzoek met ingreep in de bodem bij vergunningsplichtige ingrepen in de bodem. Ten derde wordt voor het toekennen van premies bij een buitensporige directe kost van de verplicht uit te voeren archeologische opgraving verwezen naar de archeologienota of nota waarvan akte is genomen (i.p.v. bekrachtigde archeologienota of nota). Bij de premies voor archeologisch onderzoek dient evenwel uitgegaan te worden van het basisprincipe voor de financiering van archeologisch onderzoek uit art. 10.3.1. Hierdoor is de toegang voor deze premies beperkt tot een welbepaalde doelgroep, zoals uitgewerkt in de bepalingen in het Onroerenderfgoedbesluit.

Artikel 55.

In artikel 10.2.1 voorziet de decreetgever een delegatie aan de Vlaamse Regering om binnen de perken van de daartoe op de begroting van de Vlaamse Regering beschikbare kredieten premies toe te kennen en de nadere regels daarvoor te bepalen. In artikel 10.2.2. worden ook een minimum-ondersteuningspercentages ingesteld voor verschillende categorieën premienemers, zij het enkel voor werkzaamheden aan of in beschermd bouwkundig erfgoed. Om de Vlaamse Regering toe te laten een actueel en flexibel premiebeleid te voeren, en tegemoet te komen aan het advies ter zake van de Raad van State, wordt art. 10.2.2. bijgesteld: er wordt een globaal minimumpercentage van 40 procent ingesteld voor alle types beschermd onroerend erfgoed en de erfgoedlandschappen. Dit stemt overeen met het huidige minimum, voorzien in het uitvoeringsbesluit. Tegelijk wordt ruimte geboden om in het uitvoeringsbesluit verdere nuanceringen te blijven voorzien (zoals hogere premiepercentages).

Artikel 56.

De wijziging in artikel 10.5.2, derde lid is het gevolg van het consequent kiezen voor een zelfde formulering van (aanvang van) termijnen: "binnen een termijn van 180 dagen, die ingaat op de dag na het verstrijken van de termijn van vijf jaar" i.p.v. "uiterlijk zes maanden na het verstrijken van de termijn van vijf jaar".

Artikel 57.

Aan het decreet wordt een nieuw artikel 10.4.2. toegevoegd, dat aanvragers uitsluit van premies, voor werken waartoe men gehouden is op grond van een misdrijf of inbreuk. Als blijkt dat er financiële ondersteuning is geboden voor werken om de schade te herstellen die het gevolg is van een misdrijf of inbreuk, wordt die teruggevorderd van diegenen die door hun deelname aan het misdrijf of de inbreuk die schade mee hebben veroorzaakt. Die principes, die inspelen op de rechtsgevolgen van een bescherming (als er schade wordt berokkend aan erfgoedwaarden, moet de veroorzaker deze op eigen kosten herstellen), waren reeds geregeld in het Onroerenderfgoedbesluit, en worden nu op decretaal niveau verankerd, om een grotere rechtszekerheid te bieden.

Artikel 58.

Artikel 11.2.2., dat de in toepassing van het decreet strafbare handelingen of nalatigheden opsomt, wordt bijgesteld in functie van de nieuwe aanpassingen aan het decreet:

- Onder punt 2° wordt de verwijzing naar artikel 6.2.6. 8° geschrapt. Deze betreft de verplicht toe te voegen bijlage inzake de verplaatsingsmodaliteiten bij het definitieve besluit tot aanpassing of opheffing van een bescherming. Aangezien de nieuwe verplaatsingsprocedure voorziet dat de verplaatsing moet zijn uitgevoerd bij definitieve aanpassing van het besluit, is deze verplichting irrelevant geworden en kan ze ook niet strafbaar worden gesteld;
- Punt 4° betreft de legitimiteit van archeologische handelingen en hun vereiste conformiteit met referentiedocumenten. De verwijzing naar de referentiedocumenten wordt geactualiseerd in functie van de bijstellingen van het decreet: de Code van Goede Praktijk en de akteneming worden als mogelijke referenties toegevoegd, de melding wordt geschrapt.

Artikel 59.

Artikel 11.2.4, §1 dat de in toepassing van het decreet strafbare inbreuken opsomt, wordt bijgesteld in functie van de nieuwe aanpassingen aan het decreet: punt 2°, a) en b) worden bijgesteld om in te spelen op het feit dat archeologienota's niet langer moeten worden ingediend voor bekrachtiging, maar gemeld.

Artikel 60 t.e.m. artikel 62.

Artikels 11.5.7, §8, 11.5.18, eerste lid en artikel 11.6.2. worden bijgesteld in functie van het consequent kiezen voor een zelfde formulering van termijnen: maanden worden vervangen door hun equivalent in kalenderdagen.

Artikel 63 t.e.m. artikel 65.

Hoofdstuk 12, afdeling 3 van het decreet omvat een opsomming van de wijzigingsbepalingen die gepaard gaan met dit decreet. Deze worden in toepassing van de nieuwe wijzigingen geactualiseerd.

Er wordt met name een nieuwe onderafdeling 11 gecreëerd, met betrekking tot de bekrachtiging van de archeologienota of nota en de melding van het voornemen van een archeologisch vooronderzoek met ingreep in de bodem. De bekrachtiging van een archeologienota of een nota wordt gelijkgeschakeld met de aktename, de melding van het voornemen om een archeologisch onderzoek met ingreep in de bodem uit te voeren, wordt gelijkgeschakeld met een toelating om het vooronderzoek uit te voeren.

HOOFDSTUK 3. SLOTBEPALINGEN

Artikel 66 t.e.m. artikel 69.

Deze artikelen voegen overgangsbepalingen in voor de opgesomde types van aanvragen die ingediend, maar nog niet behandeld werden vóór de inwerkingtreding van dit wijzigingsdecreet. Omwille van de rechtszekerheid, worden die aanvragen afgehandeld volgens de regels die golden op het moment van indiening.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
De Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS